

Nr 138

Kungl. Maj:ts proposition angående ändring i förordningen (1959:552) angående uppbörd av vissa avgifter enligt lagen om allmän försäkring, m. m.; given den 11 oktober 1974.

Kungl. Maj:t vill härmed, under återopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över socialärenden, föreslå riksdagen att bifalla det förslag om vars avlåtande till riksdagen föredragande departementschefen hemställt.

CARL GUSTAF

SVEN ASPLING

Propositionens huvudsakliga innehåll

I propositionen föreslås nya regler för förfarandet vid debitering och uppbörd av arbetsgivares socialförsäkringsavgifter m. m. De nya bestämmelserna föreslås träda i kraft den 1 januari 1975.

Förslag till

Lag om ändring i förordningen (1959:552) angående uppbörd av vissa avgifter enligt lagen om allmän försäkring, m. m.

Häri genom förordnas i fråga om förordningen (1959:552) angående uppbörd av vissa avgifter enligt lagen om allmän försäkring, m. m.¹

dels att i 5 och 20 §§, den nya 33 § samt 52 § ordet "Konungen" och böjningsformer av detta ord skall bytas ut mot "regeringen" i motsvarande form.

dels att i 7 och 8 §§, den nya 33 §, 35, 38, 49, 50 och 52 §§ ordet "förordning" skall bytas ut mot "lag",

dels att nuvarande 32 § skall betecknas 33 §,

dels att rubriken till förordningen, rubriken närmast före 43 § samt 1, 2, 17, 19, 23--29, 31, 43, 44 och 51 §§ skall ha nedan angivna lydelse,

dels att rubriken "Särskilda bestämmelser" skall sättas närmast före 33 §.

dels att i förordningen skall införas tre nya paragrafer, 32 §, 24 a § och 26 a §, av nedan angivna lydelse.

Nuvarande lydelse

Kungl. Maj:ts förordning angående uppbörd av vissa avgifter enligt lagen om allmän försäkring, m. m.

Föreslagen lydelse

Lag om uppbörd av vissa avgifter enligt lagen om allmän försäkring, m. m.

1 §²

Angående debitering och uppbörd av avgifter från arbetsgivare enligt lagen (1962:381) om allmän försäkring samt avgift för obligatorisk försäkring i riksförsäkringsverket enligt lagen (1954:243) om yrkesskadeförsäkring ävensom avgifter enligt *förordningen* (1960:77) *angående* byggnadsforskningsavgift, lagen (1970:742) om lönegarantiavgift, lagen (1971:282)

Angående debitering och uppbörd av avgifter från arbetsgivare enligt lagen (1962:381) om allmän försäkring samt avgift för obligatorisk försäkring i riksförsäkringsverket enligt lagen (1954:243) om yrkesskadeförsäkring ävensom avgifter enligt *lagen* (1960:77) om byggnadsforskningsavgift, *lagen* (1970:742) om lönegarantiavgift, *lagen* (1971:282) om arbetar-

¹ Förordningen omtryckt 1962:396. Förutvarande 33 § upphävd genom 1971:73.

² Senaste lydelse 1973:373.

Nuvarande lydelse

om arbetarskyddsavgift samt lagen (1973:372) om arbetsgivaravgift till arbetslöshetsförsäkringen och det kontanta arbetsmarknadsstödet skall gälla vad nedan stadgas.

Avgift för frivillig försäkring i riksförsäkringsverket enligt lagen om yrkesskadeförsäkring uppbäres i den ordning verket bestämmer.

Föreslagen lydelse

skyddsavgift samt lagen (1973:372) om arbetsgivaravgift till arbetslöshetsförsäkringen och det kontanta arbetsmarknadsstödet skall gälla vad nedan stadgas.

2 §³

I denna *förordning* förstås med

I denna *lag* förstås med

arbetsgivaravgift: summan av arbetsgivarens avgifter enligt 1 § första stycket;

avgiftsunderlag: belopp vara avgift, som avses i 1 § första stycket, skall beräknas för arbetsgivaren;

utgiftsår: det kalenderår för vilket avgiftsunderlag skall bestämmas;

slutlig avgift: arbetsgivaravgift som påföres vid den årliga avgiftsdebiteringen för nästföregående utgiftsår;

preliminär avgift: belopp som enligt debitering skall erläggas eller eljest erlägges i avräkning på slutlig avgift;

kvarstående avgift: avgiftsbelopp som återstår att erlägga sedan preliminär avgift avräknats från slutlig avgift;

tillkommande avgift: arbetsgivaravgift som skall erläggas enligt beslut om debitering fattat sedan den årliga avgiftsdebiteringen avslutats.

Såvitt gäller beräkning av avgiftsunderlag för avgift till sjukförsäkringen, folkpensioneringen och försäkringen för tilläggspension, för lönegarantiavgift samt för arbetsgivaravgift till arbetslöshetsförsäkringen och det kontanta arbetsmarknadsstödet skall med lön

Såvitt gäller beräkning av avgiftsunderlag för avgift till sjukförsäkringen, folkpensioneringen och försäkringen för tilläggspension, för lönegarantiavgift samt för arbetsgivaravgift till arbetslöshetsförsäkringen och det kontanta arbetsmarknadsstödet skall med lön

³ Senaste lydelse 1973:910.

Nuvarande lydelse

enligt denna *förordning* förstås jämväl sådan ersättning, som enligt 3 kap. 2 § andra stycket sista punkten eller 11 kap. 2 § andra stycket lagen om allmän försäkring anses såsom inkomst av anställning.

Föreslagen lydelse

enligt denna *lag* förstås jämväl sådan ersättning, som enligt 3 kap. 2 § andra stycket sista punkten eller 11 kap. 2 § andra stycket lagen om allmän försäkring anses såsom inkomst av anställning.

17 §⁴

Arbetsgivaravgift uppgående till högst ettusen kronor skall, därest riksförsäkringsverket icke annat bestämmer, påföras i samband med slutlig skatt i enlighet med vad som stadgas i uppbördslagen. Vad nyss sagts skall även gälla arbetsgivaravgift överstigande nämnda belopp, därest verket finner skäl därtill föreligga.

Riksförsäkringsverket skall lämna uppgift om de arbetsgivaravgifter, som skola påföras i samband med slutlig skatt, enligt föreskrifter som meddelas av centrala folkbokförings- och uppbördsnämnden efter samråd med verket.

Arbetsgivaravgift uppgående till högst ettusen kronor skall, därest riksförsäkringsverket icke annat bestämmer, påföras *såsom slutlig avgift* i samband med slutlig skatt i enlighet med vad som stadgas i uppbördslagen. Vad nyss sagts skall även gälla arbetsgivaravgift överstigande nämnda belopp, därest verket finner skäl därtill föreligga.

Riksförsäkringsverket skall lämna uppgift om de arbetsgivaravgifter, som skola påföras i samband med slutlig skatt.

19 §

Arbetsgivaravgift, som uppbäres av riksförsäkringsverket, debiteras under året näst efter utgiftsåret såsom *slutlig avgift*. I avräkning å den slutliga avgiften skall arbetsgivaren under utgiftsåret erlagga *preliminär avgift*. Arbetsgivaravgift, som utöver tidigare påförd slutlig avgift skall erläggas på grund av beslut om höjt avgiftsunderlag eller ändrad debitering, påföres såsom *tillkommande avgift*.

Preliminär avgift skall erläggas under utgiftsåret enligt debitering.

Avgiften debiteras i en gemensam post, vilken avrundas till närmast lägre hela krontal, som utan att öretal uppkommer är jämnt delbart med antalet inbetalnings-tillfällen.

Preliminär avgift skall inbetalas med lika belopp senast den 18 i envar av månaderna februari, april, juni, augusti, oktober och december eller, vid debitering under utgiftsåret, i de av nämnda

⁴ Med nuvarande lydelse av 17 § avses i prop. 1974:132 föreslagen lydelse.

Nuvarande lydelse

Arbetsgivare, vilkens löneutgifter för år överstiga eller kunna beräknas komma att överstiga *tjugufemtusen* kronor, är skyldig att snarast rill riksförsäkringsverket *anmäla ny eller väsentligt utökad verksamhet*.

23 §

Föreslagen lydelse
månader som infalla under återstoden av året.

Även utan debitering må preliminär avgift, för vinnande av bättre överensstämmelse med den beräknade slutliga avgiften, erläggas under utgiftsåret eller efter utgången därav.

Arbetsgivare, vilkens löneutgifter för år räknat överstiga eller kunna beräknas komma att överstiga *femtusen* kronor, är skyldig att snarast till riksförsäkringsverket göra anmälan därom.

24 §

Under varje år skall arbetsgivare, vilkens arbetsgivaravgift uppbäres av riksförsäkringsverket, erlägga ett belopp motsvarande skillnaden mellan, å ena sidan, den preliminära avgiften för året ökad med den slutliga avgift, som debiterats under nästföregående år, och, å andra sidan, den i avräkning mot nämnda slutliga avgift påförda preliminära avgiften.

Kvarstående avgift skall erläggas med lika belopp senast den 18 i vardera av månaderna februari och april under andra året efter utgiftsåret, dock att belopp, som skall erläggas i februari, avrundas till närmast lägre hela antal kronor, varvid återstoden erlægges i april, samt att kvarstående avgift om högst femhundra kronor skall erläggas i februari. Kvarstående avgift under tjugufem kronor uttages icke.

På kvarstående avgift skall arbetsgivaren erlägga särskild avgift med sex procent om den kvarstående avgiften uppgår till högst femtusen kronor och i annat fall med åtta procent. Särskild avgift påföres dock ej om den understiger etthundra kronor.

Vid bestämmande om och med vilket belopp särskild avgift skall utgå, skall i den preliminära avgiften icke inräknas preliminär avgift

*Nuvarande lydelse**Föreslagen lydelse*

som avses i 19 § sista stycket och som erlagts efter den 30 april året näst efter utgiftsåret.

Det belopp, varå särskild avgift skall beräknas, avrundas till närmast lägre hundratal kronor.

24 a §

Överstiger erlagd preliminär avgift den slutliga avgiften för utgiftsåret, skall riksförsäkringsverket ombesörja att den överskjutande avgiften jämte ränta återbetalas till arbetsgivaren, om summan därav, i förekommande fall efter avdrag för kvarstående avgift, uppgår till minst tjugofem kronor. Vid beräkningen av räntan äger 24 § tredje och fjärde styckena motsvarande tillämpning. Ränta skall ej utgå om räntebeloppet understiger femtio kronor.

Ränta utgår för år enligt den högre av de procentsatser, som i december månad under utgiftsåret fastställts enligt 69 § 1 mom. andra stycket uppbördslagen (1953:272).

Räntan beräknas för en tid av fjorton månader. På ej debiterad preliminär avgift, som erlagts efter den 18 december under utgiftsåret men senast den 30 april påföljande år, utgår dock räntan för en beräknad tid av åtta månader.

25 §

Belopp som avses i 24 § skall erläggas senast den 18 februari, om det understiger trehundra kronor, samt eljest med en sjättedel senast den 18 i envar av månaderna februari, april, juni, augusti, oktober och december, dock att de delbelopp, som skola erläggas senast den 18 i de fem förstnämnda månaderna, skola avrundas till

Tillkommande avgift erlägges i tid och ordning, som enligt 19 § tredje stycket gäller för betalning av preliminär avgift, och fördelas till betalning vid två inbetalningstillfällen. Avgift om högst femhundra kronor skall dock erläggas vid ett inbetalningstillfälle. Tillkommande avgift under tjugofem kronor uttages icke.

Nuvarande lydelse

närmast lägre hela antal kronor, därvid återstoden skall erläggas senast den 18 december.

Om det i 24 § avsedda beloppet under det år, då beloppet skall erläggas, ändras genom beslut om jämkning av däri ingående preliminär avgift eller om nedsättning av däri ingående slutlig avgift, skall det belopp, som återstår att betala efter beslutet, erläggas i enlighet med vad riksförsäkringsverket bestämmer, varvid såsom senaste inbetalningsdag eller senaste inbetalningsdagar skall föreskrivas den 18 i månad eller månader, som angivas i föregående stycke och som infalla under återstoden av året. Det sagda skall även gälla i fråga om preliminär avgift som debiteras under utgiftsåret.

Tillkommande avgift skall enligt riksförsäkringsverkets bestämmande erläggas senast den 18 i månad eller månader, som angivas i första stycket, dock att avgiften icke må fördelas till betalning vid flera än sex inbetalningstillfällen.

Föreslagen lydelse

På tillkommande avgift skall arbetsgivare erlägga *r e s p i t - r ä n t a*. Sådan ränta skall dock ej påföras om den understiger femtio kronor. Ränta utgår för varje kalenderår efter den räntesats, som för det året gäller enligt 24 a § andra stycket. För tidrymd under året efter det då avgiften påföres utgår dock räntan efter den räntesats som gäller vid ränteberäkning det år då debiteringen sker.

Ränta utgår från och med den 1 mars andra året efter utgiftsåret till och med den månad, då den tillkommande avgiften skall erläggas eller, om avgiften skall erläggas vid flera inbetalningstillfällen, till och med den månad, under vilken det första inbetalningstillfället infaller, dock ej i något fall för längre tid än två år. Ränta avseende belopp som tidigare återbetalats till arbetsgivaren skall dock utgå från utgången av den månad, då beloppet återbetalats.

26 §

Riksförsäkringsverket må, när synnerliga skäl därtill föreligga, medgiva anstånd helt eller delvis med erläggande av påfört avgiftsbelopp, som uppbäres av verket och förfaller till betalning efter det ansökan om anstånd gjorts. Anståndstiden må bestämmas till längst två månader efter utgången av den månad, varunder beloppet skolat erläggas.

Riksförsäkringsverket må, när synnerliga skäl därtill föreligga, medgiva anstånd helt eller delvis med erläggande av påfört avgiftsbelopp, som uppbäres av verket och förfaller till betalning efter det ansökan om anstånd gjorts. Anståndstiden må bestämmas till längst två månader efter utgången av den månad, varunder beloppet skolat erläggas. *Söker arbetsgivare rättelse av avgiftspåföring enligt 36 § eller anför han besvär över beslut av riksförsäkringsverket en-*

Nuvarande lydelse

Sedan anstånd meddelats, må det av anståndet omfattade avgiftsbeloppet icke indrivnas under tiden för anståndet, ej heller må restavgift uttagas för beloppet.

Är arbetsgivare berättigad att utfå för mycket erlagd arbetsgivaravgift, må denna tagas i anspråk för gäldande av arbetsgivaravgift, som med anståndet avses.

Har anståndstiden gått till ända utan att avgiftsbeloppet till fullo guldits, skall arbetsgivaren erlægga restavgift å den del av beloppet, som då återstod oguldet.

Föreslagen lydelse

ligt 38 § må anstånd meddelas även på ansökan som ingivits efter det beloppet förfallit till betalning. Sådant anstånd må beviljas intill dess två månader förflutit från dagen för riksförsäkringsverkets eller försäkringsdomstolens avgörande i saken.

Den som åtnjutit anstånd i avvaktan på försäkringsdomstolens beslut skall erlægga a n s t å n d s - r ä n t a för sådan del av avgiftsbeloppet, som genom beslutet fastställts till betalning. Ränta understigande femtio kronor skall dock ej påföras. Ränta utgår för varje kalenderår efter den räntesats, som för det året gäller enligt 24 a § andra stycket.

Anståndsränta utgår från och med månaden efter den, då avgiften skulle ha erlagts om anstånd icke hade medgivits, till och med den månad, då anståndstiden gått till ända.

26 a §

Bestämmelser i denna lag som avse arbetsgivares avgift skola i tillämpliga delar gälla beträffande särskild avgift, ränta på överskjutande preliminär avgift, respitränta och anståndsränta.

I belopp, varå särskild avgift eller ränta skall beräknas, inräknas ej avgift som avses i 43 eller 44 §.

Nuvärande lydelse

Riksförsäkringsverket har att utfärda *räkning å arbetsgivaravgift, som skall uppbäras av verket.*

Räkning å *belopp, som avses i 24 §, skall översändas till arbetsgivaren senast den 18 januari.*

Föreslagen lydelse

Påföres arbetsgivare tillkommande avgift eller sker ändring eller rättelse av debitering skall ny beräkning av särskild avgift eller ränta göras. Motsvarande skall gälla då eljest avgift som legat till grund för påförande av särskild avgift eller ränta ändras. Särskild avgift eller ränta skall därvid beräknas till belopp, som skulle ha utgått om beräkningen gjorts vid det ursprungliga bestämmandet av den särskilda avgiften eller räntan, eller, om sådant bestämmande icke ägt rum, vid den årliga avgiftsdebiteringen för det utgiftsår avgiften avser. Leder sådan beräkning till att arbetsgivaren skall utgiva ytterligare särskild avgift eller utgiva eller återbetala ränta, äga bestämmelserna om tillkommande avgift motsvarande tillämpning.

Riksförsäkringsverket må, om synnerliga skäl föreligga, besluta att särskild avgift skall utgå med endast tre procent på den kvarstående avgiften.

27 §

Riksförsäkringsverket har att utfärda *skilda räkningar på preliminär avgift, slutlig avgift och tillkommande avgift.*

Räkning på *preliminär avgift* skall översändas till arbetsgivaren senast den 25 januari under utgiftsåret. Räkning på *slutlig avgift* skall tillställas arbetsgivaren senast den 15 januari andra året efter utgiftsåret.

28 §

Arbetsgivaravgift, som uppbäres av riksförsäkringsverket, skall, där verket ej medgivit annat betalningssätt, erläggas genom inbetalning till

Nuvarande lydelse

verkets postgirokonto medelst inbetalningskort, vilka skola vara fogade vid räkning som avses i 27 §. Inbetalning medelst sådant kort sker kostnadsfritt.

Föreslagen lydelse

Avgiftsbelopp och räntor skola i den mån de inflyta eller utbetalas till arbetsgivare fördelas mellan avgifter, som avses i 1 § första stycket, enligt följande:

preliminär avgift för visst utgiftsår, så som avgifterna ingå i summan av de under samma utgiftsår debiterade preliminära avgifterna;

kvarstående avgift och överskjutande preliminär avgift, så som avgifterna ingå i summan av motsvarande slutliga avgifter;

tillkommande avgift och avgiftsbelopp, som visst år återbetalas enligt 31 § eller redovisas efter indrivning, så som avgifterna ingå i summan av de under nästföregående år debiterade slutliga avgifterna; samt

särskild avgift och ränta, så som fördelning sker av det avgiftsbelopp, på vilket den särskilda avgiften eller räntan beräknats.

29 §

Efter den 18 i envar av de i 25 § första stycket angivna månaderna åligger det riksförsäkringsverket att upprätta och till vederbörande länsstyrelse för indrivning överlämna uppgift i tre exemplar över avgiftsbelopp, som skolat inbetalas till verket men icke erlagts inom föreskriven tid eller, om anstånd beviljats, före anståndstidens utgång.

Ogulden del av arbetsgivaravgift skall anses omfatta avgifter, som avses i 1 §, i samma proportion

Efter den 18 i envar av de i 19 § tredje stycket angivna månaderna åligger det riksförsäkringsverket att upprätta och till vederbörande länsstyrelse för indrivning överlämna uppgift i tre exemplar över avgiftsbelopp, som skolat inbetalas till verket men icke erlagts inom föreskriven tid eller, om anstånd beviljats, före anståndstidens utgång.

Nuvarande lydelse
 som avgifterna ingå i arbetsgivaravgiften.

Föreslagen lydelse

31 §

Till arbetsgivare, vilken vinner nedsättning i eller befrielse från honom påförd arbetsgivaravgift som uppburits av riksförsäkringsverket, skall verket utan särskild ansökan återbetala vad denne för mycket erlagt.

Häftar arbetsgivaren för restförd arbetsgivaravgift, äger han utfå allenast vad som överstiger det oguldna beloppet jämte därå belöpande restavgift. Återstoden skall gottskrivas honom till guldande av den oguldna arbetsgivaravgiften jämte restavgift.

Äger arbetsgivare på grund av nedsättning av slutlig avgift återbekomma i 24 § avsett belopp eller del därav och sker återbetalning efter utgången av det år varunder beloppet skolat erläggas, skall arbetsgivaren för tiden från och med den 1 januari nästföljande år till och med den dag, då återbetalning sker, erhålla ränta efter fem procent för år å vad han äger utfå av beloppet. Uppkommer öretal vid beräkning av sådan ränta, skall räntebeloppet jämnas till närmast högre hela kronantal. Ränta skall dock ej utgå, om räntebeloppet skulle understiga fem kronor.

Vid återbetalning av tillkommande avgift skall vad i tredje stycket sägs äga motsvarande tillämpning, varvid skall iakttagas att, därest avgiften betalats i flera poster och återbetalningen avser allenast viss del av det sammanlagda avgiftsbeloppet, det för

Vinner arbetsgivare nedsättning i eller befrielse från honom påförd arbetsgivaravgift som uppburits av riksförsäkringsverket, skall, med beaktande av bestämmelsen om minsta belopp i 24 a § första stycket första punkten, utan särskild ansökan återbetalas vad han erlagt för mycket. Belopp understigande fem kronor återbetalas dock ej i något fall.

På belopp som återbetalas enligt första stycket utgår restitutionsränta. Ränta skall dock ej utgå om räntebeloppet understiger femtio kronor. Ränta utgår för varje kalenderår efter den räntesats, som för det året gäller enligt 24 a § andra stycket.

Ränta utgår på preliminär avgift, som erlagts senast året efter utgiftsåret, från och med andra året efter utgiftsåret och på annan avgift från och med månaden efter det den erlagts. I båda fallen utgår räntan till och med den månad, då beloppet återbetalas. Avgift, som erlagts innan den förfallit till betalning, anses erlagd under den månad, då betalning skolat ske.

Bestämmelserna i 26 a § första och tredje styckena äga motsvarande tillämpning beträffande restitutionsränta.

Nuvarande lydelse
 mycket erlagda beloppet avräknas
 mot det eller de belopp som sist
 guldits.

Föreslagen lydelse

32 §

Bestämmelserna i denna förordning äga icke tillämpning å arbetsgivaravgift, som staten har att erlagga i sin egenskap av arbetsgivare. Dylig avgift beräknas och redovisas enligt föreskrifter, vilka meddelas av Konungen.

Häftar arbetsgivare, som enligt 24 a § eller 31 § är berättigad att återfå erlagd avgift, för restförd preliminär, kvarstående eller tillkommande avgift, äger han utfå endast vad som överstiger den oguldna avgiften jämte därå belöpande restavgift.

Första stycket äger motsvarande tillämpning då arbetsgivare, som är berättigad att återfå erlagd preliminär avgift, har att erlagga tillkommande avgift, som debiterats för det utgiftsår, vartill den preliminära avgiften hänförs. Har, då återbetalning skall ske, tillkommande avgift icke påförts, men har förfarande inletts för påföring av sådan avgift för det utgiftsår, vartill den preliminära avgiften hänförs, må den preliminära avgiften innehållas i avvaktan på att tillkommande avgift påföres.

Riksförsäkringsverket skall till kronofogdemyndigheten lämna uppgift om arbetsgivare, som är berättigad att återfå erlagd avgift.

Om särskilda arbetsgivaravgifter

Om avgiftstillägg och förseningsavgift

43 §⁵

Har arbetsgivare i arbetsgivaruppgift eller annat skriftligt meddelande, avlämnat till ledning vid beräkning av hans avgiftsunderlag,

Har arbetsgivare i arbetsgivaruppgift eller annat skriftligt meddelande, avlämnat till ledning vid beräkning av hans avgiftsunderlag,

⁵ Senaste lydelse 1971:73.

Nuvarande lydelse

lämnat oriktig uppgift, påföres honom *särskild avgift (avgiftstillägg)* med tjugo procent av *slutlig eller tillkommande arbetsgivaravgift*, som genom den oriktiga uppgiften undandragits eller, om uppgiften följts, skulle ha undandragits.

Föreslagen lydelse

lämnat oriktig uppgift, påföres honom *avgiftstillägg* med tjugo procent av *arbetsgivaravgift*, som genom den oriktiga uppgiften undandragits eller, om uppgiften följts, skulle ha undandragits.

Avgiftstillägg utgår även då avgiftsunderlag med avvikelse från arbetsgivaruppgift uppskattats med stöd av 10 §. I sådant fall beräknas tillägget på det avgiftsbelopp som påföres utöver avgift enligt uppgiften.

Har avgiftsunderlag uppskattats med stöd av 10 § på grund av att arbetsgivaruppgift ej avlämnats, påföres avgiftstillägg beräknat på hela avgiftsunderlaget eller, om arbetsgivaren lämnat skriftligt meddelande till ledning vid riksförsäkringsverkets beräkning av avgiftsunderlaget, på det avgiftsbelopp som på grund av uppskattningen utgår utöver avgift enligt meddelandet. Riksförsäkringsverkets beslut om sådant avgiftstillägg skall undanröjas av myndigheten, om arbetsgivaruppgift avlämnas senast inom tre veckor från den dag då arbetsgivaren fått del av beslutet om avgiftstillägget.

Vid tillämpningen av första–tredje styckena skall meddelande, som lämnats för arbetsgivare som är juridisk person, anses avlämnat av arbetsgivaren, om det icke var uppenbart att uppgiftslämnaren saknat behörighet att företräda arbetsgivaren.

44 §⁶

Underlåter arbetsgivare, som har att avlämna arbetsgivaruppgift utan anmaning, att inom föreskriven tid avlämna sådan uppgift, påföres honom *särskild avgift (förseningsavgift)* med fem procent av den fastställda *slutliga avgiften*, dock högst med 300 kronor.

Underlåter arbetsgivare, som har att avlämna arbetsgivaruppgift utan anmaning, att inom föreskriven tid avlämna sådan uppgift, påföres honom *förseningsavgift* med fem procent av den fastställda *arbetsgivaravgiften*, dock högst med 300 kronor.

Har arbetsgivare trots anmaning icke avlämnat arbetsgivaruppgift inom den i anmaningen angivna tiden, bestämmes förseningsavgiften till två gånger det belopp som utgår enligt första stycket, dock minst till 100 kronor.

⁶ Senaste lydelse 1971:73.

*Nuvarande lydelse**Föreslagen lydelse*51 §⁷

Riksförsäkringsverket äger för varje år från vederbörlig inkomstitel å riksstaten tillgodoföra sig ett belopp motsvarande skillnaden mellan summan av de arbetsgivaravgifter, som enligt vad i 17 § andra stycket sägs under året anmälts för påföring i samband med slutlig skatt, och vad som av dessa avgifter kan enligt av *Konungen* fastställda grunder beräknas bli avskrivet på grund av bristande betalning. Beloppet skall fördelas mellan avgifter, som avses i 1 §, i samma proportion som *avgifterna ingå i nyssnämnda avgiftssumma*.

Avgiftsbelopp som avses i 29 § skola i den mån de inflyta av vederbörande länsstyrelse redovisas till riksförsäkringsverket. *Belopp, som redovisas visst år, skall fördelas mellan avgifter som i 1 § sägs i samma proportion, som avgifterna ingå i summan av de under nästföregående år debiterade slutliga avgifterna.*

Riksförsäkringsverket må i samma ordning som i första stycket sägs varje år tillgodoföra sig ett belopp motsvarande summan av de under nästföregående år debiterade tilläggs pensionsavgifterna minskad med summan av de avgifter som under samma år avkortats eller restituerats.

Riksförsäkringsverket äger för varje år från vederbörlig inkomstitel å riksstaten tillgodoföra sig ett belopp motsvarande skillnaden mellan summan av de arbetsgivaravgifter, som enligt vad i 17 § andra stycket sägs under året anmälts för påföring i samband med slutlig skatt, och vad som av dessa avgifter kan enligt av *regeringen* fastställda grunder beräknas bli avskrivet på grund av bristande betalning. Beloppet skall fördelas mellan avgifter, som avses i 1 §, i samma proportion som *gäller enligt bestämmelserna i 28 §*.

Avgiftsbelopp som avses i 29 § skola i den mån de inflyta av vederbörande länsstyrelse redovisas till riksförsäkringsverket.

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 1975.
2. Särskild avgift och ränta enligt de nya bestämmelserna i 24–26 och 31 §§ skall första gången beräknas i fråga om arbetsgivaravgift som hänför sig till utgiftsåret 1975.
3. Äldre bestämmelser gäller fortfarande i fråga om ränta på avgift som hänför sig till utgiftsåret 1974 eller tidigare år.
4. Motsvarar den kvarstående avgift, som arbetsgivare har att erlägga under år 1975, minst 10 och högst 50 % av den påförda preliminära

⁷ Tillagd 1971:73.

avgiften för nämnda år, skall med avvikelse från vad i 19 § tredje stycket stadgas den preliminära avgiften erläggas i sådan ordning att summan av kvarstående och preliminär avgift blir fördelad med lika belopp på vart och ett av de sex uppbördstillfällena under året. Vid ettvarrt av uppbördstillfällena i februari och april skall därför preliminär avgift erläggas endast med belopp som motsvarar skillnaden mellan sålunda framräknat belopp och den kvarstående avgift som enligt 24 § första stycket skall erläggas vid uppbördstillfället. Återstoden av den preliminära avgiften fördelas lika mellan uppbördstillfällena i juni, augusti, oktober och december.

Motsvarar den kvarstående avgift som skall erläggas under år 1975 mer än 50 % av den preliminära avgiften för nämnda år, skall den senare avgiften erläggas med en fjärdedel vid ettvarrt av uppbördstillfällena i juni, augusti, oktober och december 1975.

5. Förekommer i lag eller annan författning hänvisning till förordningen angående uppbörd av vissa avgifter enligt lagen om allmän försäkring, m. m. skall hänvisningen i stället avse lagen om uppbörd av vissa avgifter enligt lagen om allmän försäkring, m. m.

Utdrag av protokollet över socialärenden hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet den 11 oktober 1974.

Närvarande: statsministern PALME, ministern för utrikes ärendena ANDERSSON, statsråden STRÄNG, HOLMQVIST, ASPLING, LUNDKVIST, GEIJER, BENGTSSON, NORLING, LÖFBERG, LIDBOM, FELDT, GUSTAFSSON, ZACHRISSON, HJELM-WALLÉN.

Chefen för socialdepartementet, statsrådet Aspling, anmäler efter gemensam beredning med statsrådets övriga ledamöter fråga om *ändring i förordningen (1959:552) angående uppbörd av vissa avgifter enligt lagen om allmän försäkring, m. m.* och anför.

Inledning

Förordningen (1959:552) angående uppbörd av vissa avgifter enligt lagen om allmän försäkring, m. m. (AVGF) reglerar debitering och uppbörd av arbetsgivares avgifter till socialförsäkring enligt lagen (1962:381) om allmän försäkring, dvs. till sjukförsäkringen, folkpensioneringen och tilläggs-pensioneringen (ATP). Förordningen är också tillämplig vid debitering och uppbörd av avgifter från arbetsgivare för obligatorisk yrkesskadeförsäkring enligt lagen (1954:243) om yrkesskadeförsäkring samt avgifter enligt lagen (1960:77) om byggnadsforskningsavgift¹, lagen (1970:742) om lönegarantiavgift, lagen (1971:282) om arbetarskyddsavgift och lagen (1973:372) om arbetsgivaravgift till arbetslöshetsförsäkringen och det kontanta arbetsmarknadsstödet. Vidare reglerar AVGF debitering och uppbörd av arbetsgivaravgifter enligt lagen (1968:419) om allmän arbetsgivaravgift² och lagen (1961:300) om redareavgift för sjöfolks pensionering. Debiteringen av nu nämnda arbetsgivaravgifter åvilar riksförsäkringsverket. Uppbörderna sker också genom verkets försorg i de fall avgifterna inte uppbärs tillsammans med slutlig skatt.

Kungl. Maj:t uppdrog den 26 februari 1971 åt riksförsäkringsverket att i samråd med statskontoret och riksskatteverket utreda frågan om överflyttning från riksförsäkringsverket till de lokala skattemyndigheterna av debitering och uppbörd av arbetsgivaravgifter till den allmänna försäkringen m. m. Riksförsäkringsverket överlämnade en rapport över den företagna utredningen med skrivelse till Kungl. Maj:t den 27 mars 1973. Därvid förordade verket att den ADB-mässiga delen av verksamheten med debitering och uppbörd av arbetsgivaravgifter skulle överföras till riksskatteverket och länsstyrelserna fr. o. m. år 1975 medan tid-

¹ Författningens benämning enligt förslag i prop. 1974:136.

² Författningens benämning enligt förslag i prop. 1974:132.

punkten för överförande till lokal skattemyndighet och länsstyrelserna av de manuella funktionerna inom avgiftssystemet tills vidare borde hållas öppen.

I enlighet med riksförsäkringsverkets förslag förordnade Kungl. Maj:t den 29 juni 1973 att ADB-verksamheten avseende debitering och uppbörd av arbetsgivaravgifter fr. o. m. den 1 januari 1975 skulle överföras till riksskatteverket och länsstyrelserna.

I samband med den beslutade administrativa omläggningen av ADB-verksamheten från riksförsäkringsverket till riksskatteverket och länsstyrelserna bör nu även tas upp frågan om ändringar i det gällande förfarandet för debitering och uppbörd av arbetsgivaravgifterna och i räntereglerna. Förslag i dessa avseenden har lagts fram av Utredningen om företagets uppgiftsplikt¹ (UFU-utredningen) i ett i juni 1973 publicerat delbetänkande (SOU 1973:33) Ränta och restavgift på skatt m. m. Utredningens förslag beträffande debitering och uppbörd bygger på riktlinjer som riksförsäkringsverket redovisat i sin skrivelse den 27 mars 1973.

Nytt system för debitering och uppbörd av avgifter

Det nuvarande systemet för avgiftsdebitering och uppbörd innebär följande. Uppbördens sker enligt två huvudsystem. Om avgiften uppgår till högst 1 000 kr. eller annat belopp som riksförsäkringsverket särskilt bestämmer skall den påföras i samband med debiteringen av slutlig skatt enligt uppbördslagen (1953:272).² Debitering och uppbörd av avgifter följer i dessa fall vad som gäller för skatteuppbörd. Någon ändring i fråga om debitering och avgiftsuppbörd i dessa fall föreslås inte av UFU-utredningen.

Överstiger den sammanlagda avgiften 1 000 kr. upp bärs avgiften direkt av riksförsäkringsverket på grundval av särskild debitering. Därvid används ett särskilt avräkningsförfarande. Detta innebär att arbetsgivaren under det s. k. utgiftsåret, dvs. det kalenderår som avgiften avser, erlägger en preliminär avgift till riksförsäkringsverket i avräkning på den slutliga avgiften. Under utgiftsåret erlägger arbetsgivaren vidare enligt samma räkning skillnaden mellan den slutliga avgift som debiterats för ett föregående år och den preliminära avgift som erlagts för det året. Har överskjutande preliminär avgift uppkommit, används den i första hand för att täcka den preliminära avgiften för utgiftsåret. Varje års avgiftsräkning innehåller således dels en påföring av preliminär avgift för detta år, dels en slutreglering av avgiften för ett föregående år. I räkningen slås

¹ (Fi 1970:69) Ledamöter överdirektören Hans Järnbrink, ordförande, direktörerna Erik Eklund och Ove Kjellgren, avdelningsdirektören Per Linde och kammarrättsrådet Sverker Widmark.

² Författningens benämning enligt förslag i prop. 1974:132.

desså båda poster samman till en gemensam avgiftsdebitering. Den avgift som arbetsgivaren sålunda skall betala fördelas på sex inbetalningstillfällen under året. Arbetsgivaren kan också påföras tillkommande avgift, nämligen när avgift debiteras utöver tidigare påförd slutlig avgift. Grund för sådant beslut kan vara höjning av avgiftsunderlaget eller annan ändring av tidigare debitering.

UFU-utredningen har i sitt betänkande föreslagit att det nuvarande avräkningsförfarandet ersätts med ett system som knyter an till uppborrdslagets motsvarande bestämmelser för skatt. Räkningsdebiterad arbetsgivaravgift — dvs. avgift som uppbärs av riksförsäkringsverket — skall enligt förslaget i princip preliminärt erläggas enligt regler liknande dem som gäller för preliminär B-skatt och slutligt debiteras efter mönster av vad som gäller för slutlig skatt enligt uppborrdslagen. Detta innebär att preliminär och slutlig avgift för ett utgiftsår avräknas mot varandra utan sammanblandning med avgifter för andra år. Om den preliminära avgiften understiger den slutliga har arbetsgivaren att betala kvarstående avgift. I motsatt fall återbetalas överskjutande preliminär avgift. Skilda räkningar utfärdas på preliminär och slutlig avgift.

Räkning på preliminär avgift utsänds enligt förslaget till arbetsgivaren senast den 25 januari under utgiftsåret och betalningen av den preliminära avgiften fördelas liksom hittills på sex uppborrdstillfällen under året. Arbetsgivare har, i likhet med vad som gäller för skatt, möjlighet att reglera inbetalningen av preliminär avgift genom att göra fyllnadsinbetalning under året efter utgiftsåret. Räkning på slutlig avgift tillställs arbetsgivaren senast den 15 januari andra året efter utgiftsåret. Kvarstående avgift inbetalas enligt förslaget vid två uppborrdstillfällen, nämligen senast den 18 februari och den 18 april. Avgift på högst 500 kr. erläggs dock i sin helhet under februari. Inbetalningen av tillkommande avgift, dvs. avgift som debiteras efter den ordinarie debiteringen, uppdelas enligt förslaget på sex uppborrdstillfällen.

Liksom hittills skall preliminär avgift utgå med belopp motsvarande arbetsgivarens under nästföregående år debiterade slutliga avgift. Därvid tas hänsyn till ev. förändring av procentsatserna för avgiftsuttaget sedan föregående år och till den allmänna löneutvecklingen. Har slutlig avgift tidigare inte påförts arbetsgivaren sker särskild beräkning av den preliminära avgiften. Arbetsgivaren har sedan att erlagga den preliminära avgiften fördelad på sex uppborrdstillfällen under utgiftsåret.

Därefter skall arbetsgivaren senast under januari månad under året efter utgiftsåret lämna arbetsgivaruppgift avseende det lönebelopp han utgett under utgiftsåret. På grundval härav fastställer riksförsäkringsverket den slutliga avgiften. Överstiger den slutliga avgiften den preliminärt erlagda, skall arbetsgivaren betala kvarstående avgift vid uppborrdstillfällena i februari och april månader andra året efter utgiftsåret. I motsatt fall återbetalas överskjutande preliminär avgift i början av andra året efter utgiftsåret.

Som motiv för förslaget har anförts att nuvarande ordning, enligt vilken avräkning görs mellan den slutliga avgiften för ett år och den

preliminära avgiften för ett annat år, är svåröverskådlig och genom sammanblandningen av avgifter för olika år inte ger någon klar bild av arbetsgivarens aktuella kontoställning. Både det manuella och det maskinella debiteringsarbetet underlättas med det föreslagna systemet och överskådligheten för arbetsgivarna ökar. Systemet anses också vara en förutsättning för införande av räntebestämmelser i AVGF.

Det av UFU-utredningen föreslagna systemet för avgiftsdebiteringen har inte föranlett några erinringar under remissbehandlingen av betänkandet. Tvärtom har de remissinstanser som särskilt yttrat sig om avsnittet rörande arbetsgivaravgifter uttalat tillfredsställelse över det föreslagna systemet. Riksförsäkringsverket har redan i sin förut berörda skrivelse den 27 mars 1973 anfört att ett system för avgiftsdebitering av föreslagen typ medför så uppenbara fördelar från administrativ synpunkt att en övergång härtill bör ske snarast möjligt. En omläggning skulle såvitt på verket ankommer kunna genomföras fr. o. m. år 1975.

De skäl som anförts för en omläggning av avräkningsförfarandet enligt det föreslagna systemet talar starkt för ett genomförande härav snarast möjligt. UFU-utredningens tidigare redovisade förslag är väl ägnat att läggas till grund för lagsiftning och jag förordar att så sker. I fråga om tillkommande avgift förordar jag dock att sådan, i likhet med vad som numera gäller för tillkommande skatt enligt uppbördslagen, skall betalas vid två uppbördstillfällen. Systemet bör genomföras i samband med att ADB-verksamheten avseende debitering och uppbörd av arbetsgivaravgifter överförs från riksförsäkringsverket till riksskatteverket och länsstyrelserna den 1 januari 1975. Därigenom uppnås att de nya bestämmelserna kan träda i tillämpning samtidigt som de beslutade administrativa ändringarna sker. Jag återkommer senare i mitt anförande till en närmare redogörelse för de föreslagna bestämmelserna.

Räntor och avgifter på överskjutande och kvarstående arbetsgivaravgifter m. m.

Enligt nuvarande bestämmelser i AVGF föreligger inte någon skyldighet för arbetsgivare att utge ränta vid försenad betalning eller betalning som sker efter utgiftsåret. Däremot utgår ränta i vissa fall vid restitution till arbetsgivare av erlagd avgift.

UFU-utredningen har i sitt betänkande lagt fram förslag till ändrade ränteregler i första hand i uppbördslagen. Samtidigt föreslår utredningen att i allt väsentligt motsvarande regler införs i AVGF. En redogörelse för detta förslag liksom för remissbehandlingen därav återfinns i det förslag till ändrade regler i uppbördslagen som chefen för finansdepartementet lägger fram senare denna dag.

Vid remissbehandlingen har endast riksförsäkringsverket, Näringslivets skattedelegation, Föreningen Sveriges fögderichefer och Lantbrukarnas riksförbund (LRF) särskilt yttrat sig över de föreslagna räntebestämmelserna i AVGF. Samtliga utom LRF tillstyrker eller lämnar utan erinran att bestämmelser införs i AVGF med anknytning till motsvarande

räntebestämmelser i uppbördslagen. LRF förordar att med införande av räntebestämmelser får anstå till dess erfarenheter vunnits om hur det föreslagna avräkningsförfarandet utfaller i praktiken.

De kvarstående arbetsgivaravgifterna uppgick för år 1970 till sammanlagt ca 1 100 milj. kr. medan de överskjutande preliminärt erlagda avgifterna var ca 160 milj. kr. Jag delar utredningens uppfattning att avsaknaden av bestämmelser om ränta eller avgift på kvarstående avgift inte kan anses tillfredsställande. Med nuvarande system försvåras också kontrollarbetet för berörda myndigheter.

Som UFU-utredningen framhållit är det inte heller tillfredsställande att möjligheten för arbetsgivare att erhålla ränta föreligger endast om slutlig avgift nedsatts. Ränta bör även kunna utgå när inbetald avgift skall återbetalas av annan anledning, t. ex. då preliminär avgift visar överskott vid avräkning mot den slutliga avgiften.

Genom den anpassning av avgiftsdebiteringen till förfarandet på skatteområdet, som jag tidigare har förordat, skapas förutsättningar för införande av fullständiga bestämmelser om räntor m. m. i AVGF. Som UFU-utredningen föreslagit bör även dessa regler anpassas till motsvarande bestämmelser i uppbördslagen. Därigenom skapas ett i allt väsentligt enhetligt system för skatter och avgifter såväl beträffande debitering och uppbörd som beträffande räntor m. m.

Som jag tidigare antytt tar chefen för finansdepartementet i annat ärende denna dag upp frågan om ändringar i uppbördslagens ränteregler på grundval av UFU-utredningens förslag. De regler som jag föreslår införda i AVGF ansluter till det förslag som chefen för finansdepartementet lägger fram. Det innebär att jag förordar att arbetsgivare skall erlägga en särskild avgift på kvarstående avgift, dvs. i det fall den debiterade slutliga avgiften för visst utgiftsår överstiger den preliminära avgift som erlagts för samma år. I motsatt fall bör arbetsgivare erhålla ränta på överskjutande preliminär avgift. Vidare förordar jag att regler om respitränta och anståndsränta införs samtidigt som rätten att erhålla restitutionsränta utvidgas. Respittränta bör erläggas av arbetsgivare som påförs tillkommande avgift, dvs. avgift som debiteras utöver tidigare påförd slutlig avgift. Sådan debitering kan ske på grund av beslut om höjning av avgiftsunderlaget eller annan ändring av tidigare debitering. Anståndsränta bör erläggas av arbetsgivare som fått anstånd med betalning av avgift i avvaktan på prövning av överklagat debiteringsbeslut i den mån avgiftsdebiteringen senare fastställs. Restitutionsränta slutligen bör i princip alltid utgå till arbetsgivare som fått debitering ändrad till sin förmån, oavsett skälet till ändringen av debiteringen och tidpunkten för återbetalningen.

De nu beskrivna reglerna för räntor och avgifter överensstämmer som jag redan nämnt med motsvarande bestämmelser i förslaget till ny lydelse av uppbördslagen. I likhet med vad där föreslås bör den särskilda avgiften på kvarstående avgift, som inte är avdragsgill vid beskattningen, utgå efter en fast procentsats av 6 % om den kvarstående avgiften uppgår till högst 5 000 kr. och i annat fall med 8 %. Ränta på överskjutande avgift etc. bör

utgå efter en räntesats som årligen fastställs av riksskatteverket att motsvara gällande högsta inlåningsränta i bank. Som tidigare angetts skall arbetsgivare kunna undvika påföring av särskild avgift genom att göra fyllnadsinbetalning av preliminär avgift senast den 30 april året efter utgiftsåret.

I vissa detaljer påkallar de särskilda förhållandena på förevarande område att man väljer en annan reglering än som förordas på skatteuppbördsområdet. Jag återkommer till dessa frågor i samband med att jag senare kommenterar de föreslagna nya bestämmelserna närmare.

Ikraftträdandet

Som tidigare anförts bör de nya bestämmelserna träda i kraft samtidigt som ADB-verksamheten rörande debitering och uppbörd av arbetsgivares socialförsäkringsavgifter m. m. överförs från riksförsäkringsverket till riksskatteverket och länsstyrelserna, dvs. den 1 januari 1975.

De nya bestämmelserna om särskild avgift och räntor på arbetsgivares avgifter bygger på den föreslagna metoden för debitering, dvs. att den preliminära avgiften avräknas mot den slutliga avgiften för samma utgiftsår. Bestämmelserna om särskild avgift och räntor kan alltså börja tillämpas först beträffande avgifter som hänför sig till utgiftsåret 1975. Särskilda avgifter och räntor skall därför första gången påföras under 1976 och erläggas under 1977.

F. n. betalas både preliminära och kvarstående avgifter vid sex uppbördstillfällen under året. Det föreslagna systemet innebär att kvarstående avgift skall erläggas vid två uppbördstillfällen -- i februari och april -- medan preliminär avgift liksom hittills skall betalas vid sex uppbördstillfällen -- i februari, april, juni, augusti, oktober och december. Detta medför att arbetsgivarna skall betala kvarstående avgift vid två uppbördstillfällen under första halvåret i stället för som hittills vid sex sådana tillfällen fördelade över hela året. Dessutom skall alltså erläggas preliminär avgift vid sex uppbördstillfällen. För att bereda arbetsgivarna en omställningstid till det nya systemet för inbetalning av avgifterna föreslår jag en övergångsregel för år 1975 av innebörd att arbetsgivare som relativt sett har betydande kvarstående avgift att erlägga får sin preliminäravgift omfördelad så att den totala avgiftsuppbörden vid varje inbetalningstillfälle under året såvitt möjligt blir lika stor. Ett sådant tillfälligt förfarande kan passas in i ADB-behandlingen.

Upprättat lagförslag

I enlighet med det anförda har inom socialdepartementet upprättats förslag till lag om ändring i förordningen (1959:552) angående uppbörd av vissa avgifter enligt lagen om allmän försäkring, m. m.

Specialmotivering

Inledningsvis bör erinras om att pensionsålderskommittén (S 1970:40) har i uppdrag att bl. a. se över bestämmelserna om avgiftsunderlag för de avgifter som omfattas av AVGF. Vidare ingår i direktiven för utredningen rörande besvärorganisationen inom socialförsäkringen m. m. (S 1974:03) att särskilt överväga ändringar i organisationen för prövning av besvär i frågor om debitering och uppbörd av arbetsgivaravgifter. Sedan dessa båda utredningar lagt fram sina förslag torde en mera fullständig revision i formellt avseende av bestämmelserna i AVGF framstå som motiverad. De författningsändringar som nu föreslås inskränker sig därför till vad som är oundgängligen påkallat i förevarande sammanhang. I samband med de ändringar som nu vidtas bör också ske en anpassning av AVGF till den nya regeringsformen. Detta innebär bl. a. att förordningen i fortsättningen föreslås bli betecknad lag.

1 §

Ändringarna i denna paragraf föranleds av förslag i proposition 1974:136.

2 §

I samband med övergång till det föreslagna systemet måste de nuvarande definitionerna i 19 § av slutlig avgift, preliminär avgift och tillkommande avgift ändras. De har därvid flyttats till 2 §, där definitionerna av arbetsgivaravgift, avgiftsunderlag och utgiftsår kvarstår oförändrade. Vidare har i paragrafen angetts vad som skall förstås med kvarstående avgift.

Avgift som skall erläggas enligt beslut om debitering som fattats sedan den årliga avgiftsdebiteringen avslutats tas ut i form av tillkommande avgift. Med hänsyn till detta är det nödvändigt att man i debiteringsarbetet bestämmer ett slutdatum för den årliga avgiftsdebiteringen. Detta måste med hänsyn till bestämmelsen i 27 § ligga före den 15 januari andra året efter utgiftsåret.

17 §

Den nya definitionen av slutlig avgift i 2 § omfattar både avgift som påförs i samband med debitering av slutlig skatt enligt uppbördslagen och räkningsdebiterad avgift som påförs av riks-försäkringsverket. I enlighet härmed anges i paragrafen att arbetsgivaravgift uppgående till högst 1 000 kr. skall påföras såsom slutlig avgift i samband med debitering av slutlig skatt. Enligt särskild bestämmelse kan beslutas om avvikelser från denna beloppsgräns.

19 §

I denna paragraf har intagits bestämmelserna om debitering och erläggande av preliminär avgift. Av 27 § framgår att särskild räkning på den preliminära avgiften skall sändas till arbetsgivaren senast den 25 januari under utgiftsåret. Som har angetts i det föregående skall den preliminära avgiften erläggas senast den 18 i envar av månaderna februari, april, juni, augusti, oktober och december. Sker debitering under löpande utgiftsår skall avgiften erläggas under de av nämnda uppbördsterminer som infaller under återstoden av året. Summan av de i avgiften ingående delavgifterna debiteras i en gemensam post, som avrundas nedåt så att det avgiftsbelopp som skall erläggas vid varje uppbördstillfälle uttrycks i helt kronor.

I fjärde stycket anges att preliminär avgift kan erläggas även utan debitering. För att beaktas i ränteavseende eller beträffande påförande av särskild avgift måste sådan fyllnadsinbetalning ske senast den 30 april under året efter utgiftsåret (jfr 24 och 24 a §§).

23 §

Enligt bestämmelserna i denna paragraf skall arbetsgivare göra anmälan till riksförsäkringsverket när han startar verksamhet av viss omfattning. Motsvarande gäller vid utvidgning av redan pågående verksamhet. Syftet med bestämmelsen är att riksförsäkringsverket skall kunna debitera preliminär arbetsgivaravgift. Försummas anmälan blir den yttersta konsekvensen att det normalt inte finns någon preliminär avgift att avräkna mot sedermera påförd slutlig avgift. Den slutliga avgiften blir alltså i sin helhet en kvarstående avgift, på vilken särskild avgift kan komma att utgå. Med anledning av påpekande från riksförsäkringsverket har, för att undvika sådana konsekvenser, föreskriften utformats så att anmälan skall ske så snart löneutgifterna i verksamheten överstiger eller beräknas överstiga 5 000 kr.

24 §

I denna paragraf regleras kvarstående avgift. Denna utgör skillnaden mellan å ena sidan den slutliga avgiften och å andra sidan dels debiterad preliminär avgift, dels icke debiterad preliminär avgift som arbetsgivaren fyllnadsinbetalat. För att kunna beaktas i debiteringsförfarandet måste fyllnadsinbetalningen ha skett i god tid före den årliga avgiftsdebiteringen.

Enligt 27 § skall räkning på slutlig avgift skickas till arbetsgivaren senast den 15 januari under andra året efter utgiftsåret. Räkningen skall i förekommande fall innehålla krav på kvarstående avgift. Avgift skall betalas senast den 18 i vardera av månaderna februari och april under andra året efter utgiftsåret. För utgiftsåret 1975 skall alltså kvarstående avgift erläggas under år 1977. Av administrativa skäl skall kvarstående

avgift om högst 500 kr. erläggas vid ett inbetalningstillfälle. Kvarstående avgift under 25 kr. skall — i likhet med vad som enligt vad jag inhämtat kommer att föreslås i fråga om kvarstående skatt — inte tas ut.

I andra stycket regleras särskild avgift på kvarstående avgift. Sådan avgift skall påföras arbetsgivaren med 6 % om den kvarstående avgiften uppgår till högst 5 000 kr. och i annat fall med 8 %.

Det lägsta belopp som arbetsgivare skall vara skyldig att utge i form av särskild avgift har satts till 100 kr., vilket med hänsyn till avrundningsregeln i fjärde stycket innebär att kvarstående avgift under 1 700 kr., inte beläggs med särskild avgift. Överstiger den kvarstående avgiften detta belopp skall särskild avgift utgå på hela beloppet. Motsvarande gräns för avgift på kvarstående skatt föreslås av chefen för finansdepartementet bli 50 kr., vilket skulle innebära att kvarskatteavgift inte utgår på skattebelopp som understiger 900 kr. Den högre gränsen på avgiftssidan är motiverad med hänsyn till att på avgiftssidan — i motsats till skattesidan — införs ett helt nytt system för debitering. I avvaktan på hur detta faller ut i praktiken bör reglerna om särskild avgift utformas med försiktighet. Till bedömningen bidrar de särskilda beräkningssvårigheter som föreligger på avgiftssidan bl. a. på grund av skiljaktigheterna mellan olika avgiftsunderlag. Jag vill här erinra om det uppdrag pensionsålderskommittén har i fråga om en översyn av bestämmelserna om avgiftsunderlag.

Vid beräkningen av den särskilda avgiften skall enligt tredje stycket i den preliminära avgiften inte inräknas fyllnadsinbetalning av preliminär avgift som skett senare än den 30 april året näst efter utgiftsåret.

24 a §

I paragrafen har intagits bestämmelser om överskjutande preliminär avgift och ränta därpå.

Överstiger den preliminärt erlagda avgiften för utgiftsåret den slutliga avgiften för samma år skall det överskjutande beloppet betalas tillbaka till arbetsgivaren. Detta bör ske i samband med att arbetsgivaren erhåller räkning på den slutliga avgiften. Återbetalning skall ske utan ansökan. För att återbetalning skall ske måste dock det överskjutande beloppet tillsammans med ev. ränta uppgå till minst 25 kr., vilket är samma gräns som enligt vad jag inhämtat chefen för finansdepartementet kommer att föreslå för återbetalning av överskjutande preliminär skatt enligt uppbördslagen.

På överskjutande belopp skall arbetsgivaren erhålla ränta. Hänvisningen till 24 § tredje stycket innebär att fyllnadsinbetalning av preliminär avgift som skett efter den 30 april året efter utgiftsåret inte skall beaktas vid ränteberäkningen.

Beträffande beräkningen av ränta på överskjutande preliminär avgift gäller enligt vad jag tidigare föreslagit att den sista uppbördssterminen för betalning av debiterad preliminär avgift går till ända den 18 december under utgiftsåret. Räkning på slutlig avgift skall tillställas arbetsgivaren senast den 15 januari under andra året efter utgiftsåret. Den tidrymd under vilken arbetsgivare får vänta på återbetalning av den överskjutande

preliminära avgiften är därför något längre än vad som i motsvarande fall gäller på skattesidan. Ränta på överskjutande avgift bör därför, som UFU-utredningen föreslagit, beräknas för något längre tid enligt AVGF än enligt uppbördslagen, där den föreslås utgå för 12 månader. När det gäller avgiftsområdet bör ränta beräknas på 14 månader. För icke debiterad preliminär avgift som erlagts efter den 18 december under utgiftsåret men senast den 30 april påföljande år skall också utgå ränta. Denna bör i analogi med det nyss anförda beräknas på 8 månader.

Den räntesats som skall användas vid beräkningen av ränta på överskjutande preliminär avgift — liksom vid beräkning av respitränta enligt 25 §, anståndsränta enligt 26 § och restitutionsränta enligt 31 § — är den högre av de procentsatser som, enligt vad chefen för finansdepartementet kommer att förorda, riksskatteverket under december månad under utgiftsåret skall bestämma enligt 69 § 1 mom. andra stycket uppbördslagen. Räntesatsen skall enligt anvisningarna till nämnda paragraf motsvara den högsta inlåningsräntan i bank vid tidpunkten för fastställandet, i förekommande fall avrundad till närmast högre hel eller halv procentenhet.

Den här avsedda räntesatsen enligt uppbördslagen är en årsränta. Vid tillämpning på avgiftsområdet måste således ränteberäkningen ske med beaktande av den tid, för vilken ränta enligt bestämmelserna skall utgå. Andra och tredje styckena i förevarande paragraf har utformats med hänsynstagande till detta.

25 §

I denna paragraf regleras tillkommande avgift, dvs. avgift som skall erläggas enligt beslut om debitering fattat sedan den årliga avgiftsdebiteringen avslutats. Som tidigare berörts skall sådan avgift i likhet med kvarstående avgift erläggas vid två inbetalningstillfällen, dock att belopp om högst 500 kr. skall erläggas vid ett sådant tillfälle. Avgift under 25 kr. tas inte ut. I tillkommande avgift kan ingå både särskild avgift och respitränta, vilket har betydelse för beloppsgränsen i första stycket. Av betydelse för denna beloppsgräns och den tillkommande avgiftens storlek kan vidare vara tidigare debitering av kvarstående eller överskjutande avgift som icke uppgått till 25 kr., jfr bestämmelserna i 24 § första stycket sista punkten, 24 a § första stycket första punkten och kommentaren till bestämmelserna i 31 § första stycket. Hänvisningen till 19 § tredje stycket medför att inbetalning skall ske vid uppbördstillfälle som där anges. I samband med debiteringen skall riksförsäkringsverket bestämma vid vilket eller vilka av dessa uppbördstillfällen inbetalning skall ske. Därvid bör de tidsramar som gäller för betalning av kvarstående avgift tjäna som ledning.

I andra och tredje styckena ges bestämmelser om ränta på tillkommande avgift — respitränta. Räntesatsen har berörts närmare i kommentaren till 24 a §. Om debiteringen sker vid sådan tidpunkt under året att betalning skall ske under nästkommande kalenderår, skall den räntesats

som gäller det år debiteringen sker användas vid beräkningen av räntan från debiteringen fram till betalningstillfället. Räntebelopp under 50 kr. skall inte utgå.

Räntan skall beräknas fr. o. m. den 1 mars andra året efter utgiftsåret t. o. m. den månad då den tillkommande avgiften förfaller till betalning eller, om avgiften skall betalas vid flera tillfällen, t. o. m. den månad då det första av dessa tillfällen infaller. Beträffande utgångspunkten för beräkningen hänvisas till kommentaren till 26 a §. När fråga är om belopp som tidigare restituerats till arbetsgivaren räknas dock räntan från utgången av den månad då beloppet återbetalats. Respittränta får inte i något fall utgå för längre tid än två år. Av 26 a § första stycket följer att respittränta i ändringsfall kan utgå även på ränta på överskjutande preliminär avgift eller — med beaktande jämväl av 31 § sista stycket — restitutionsränta, om räntan ingår i tillkommande avgift.

26 §

I 26 § första stycket har i en ny andra punkt tillagts en regel av innebörd att anstånd i avvaktan på rättelse enligt 36 § eller besvär enligt 38 § kan meddelas att gälla till dess två månader förflutit från riks försäkringsverkets eller försäkringsdomstolens beslut. Sådant anstånd skall kunna meddelas även efter det beloppet förfallit till betalning.

Den som erhållit anstånd i avvaktan på försäkringsdomstolens beslut skall vara skyldig att erlagga ränta -- anståndsränta -- på anståndsbeloppet i den mån det överklagade beslutet inte ändras. Beträffande räntesatsen hänvisas till kommentaren till 24 a §. Av 26 a § första stycket följer att räntan skall erläggas som tillkommande avgift.

Räntan skall beräknas fr. o. m. månaden efter den då avgiften förföll till betalning t. o. m. den månad då anståndstiden gick ut. Räntebelopp under 50 kr. skall inte påföras.

26 a §

I denna paragraf har intagits gemensamma bestämmelser för särskild avgift samt för ränta på överskjutande preliminär avgift, respittränta och anståndsränta.

I första stycket har intagits en bestämmelse av innebörd att vad som är föreskrivet för arbetsgivares avgift också skall i tillämpliga delar gälla särskild avgift eller ränta som beräknas på avgiften. Det innebär t. ex. att vid tillämpning av 16 § såväl arbetsgivaravgiften som särskild avgift eller ränta därpå skall påföras i helt antal kronor. Vidare kan som exempel nämnas att, vid tillämpning av 32 §, arbetsgivare som är berättigad att erhålla ränta endast kan erhålla vad som överstiger restförd avgift.

Av andra stycket framgår att avgifter enligt 43 och 44 §§ — avgiftstillägg och förseningsavgift — inte tas i beräkning när det gäller att bestämma underlaget för beräkningen av särskild avgift, ränta på överskjutande preliminär avgift, respittränta och anståndsränta.

I tredje stycket regleras ny beräkning av särskild avgift eller ränta då arbetsgivaren påförs tillkommande avgift och i vissa ändrings- och rättelsefall. Bestämmelsen innebär att, då arbetsgivare påförs tillkommande avgift eller då avgift skall återbetalas, tidigare beräkning av särskild avgift eller ränta skall göras om under hänsynstagande till den nya omständigheten. Därvid skall förfaras som om den nya beräkningen skedde vid det ursprungliga bestämmandet av särskild avgift eller ränta. Så blir t. ex. den räntesats som då gällde tillämplig. Från den särskilda avgift eller den ränta som den nya beräkningen leder till skall självfallet frånräknas vad arbetsgivaren tidigare erlagt som särskild avgift eller ränta eller erhållit i ränta. Har arbetsgivaren tidigare inte påförts särskild avgift eller ränta skall beräkningen utföras som om den skett vid den årliga avgiftsdebiteringen för det år avgiften avser.

Mot dessa regler korresponderar bestämmelsen om utgångspunkt för beräkning av respitränta i 25 §. Eftersom det omräkningsförfarande som nyss beskrivits leder till att arbetsgivaren får erlagga särskild avgift även på det tillkommande beloppet som om det uttagits som kvarstående avgift, skall respitränta börja utgå först i anslutning till den period då den kvarstående avgiften jämte särskild avgift skulle ha erlagts, dvs. i februari eller april månad andra året efter utgiftsåret. Utgångsdatum för beräkning av respitränta har därför satts till den 1 mars andra året efter utgiftsåret. På motsvarande sätt förhåller det sig vid restitution av preliminärt erlagd avgift enligt 31 §.

Sista stycket innehåller bestämmelser om nedsättning av särskild avgift. Även om arbetsgivare som framgår av det förut sagda inte behöver utge särskild avgift förrän den kvarstående avgiften uppgår till 1 700 kr., finns ett behov av att i särskilda fall kunna sätta ned den särskilda avgiften. Det kan vara fall där den kvarstående avgiften beror på omständighet över vilken arbetsgivaren inte kunnat råda eller där arbetsgivaren exempelvis i god tro ansett anställningsförhållande inte föreligga utan detta kunnat fastslås först efter ingående prövning. Det senare är inte ovanligt vid mindre entreprenadarbeten inom byggnadsbranschen. Om sådana synnerliga skäl föreligger skall riksförsäkringsverket kunna sätta ned den särskilda avgiften till 3 % i likhet med vad som avses gälla i fråga om kvarskatteavgift. Riksförsäkringsverkets beslut kan självfallet på vanligt sätt överklagas i försäkringsdomstolen.

Av 31 § fjärde stycket framgår att bestämmelserna i första och tredje styckena i förevarande paragraf äger motsvarande tillämpning i fråga om restitutionsränta.

27 §

Som tidigare berörts skall skilda räkningar utfärdas för de olika typerna av avgifter. Bestämmelserna härom har tagits in i denna paragraf. Räkning på preliminär avgift skall skickas till arbetsgivaren senast den 25 januari utgiftsåret och räkning på slutlig avgift senast den 15 januari andra året efter utgiftsåret. Mot dessa bestämmelser korresponderar reglerna i 19 § resp. 24 § angående förfallodagar för preliminär resp.

kvarstående avgift. För utsändning av räkning på tillkommande avgift uppställs ingen motsvarande tidsfrist.

28 §

I den totala arbetsgivaravgiften ingår som framgår av den tidigare redogörelsen avgifter till sjukförsäkringen, folkpensioneringen och tillläggspensioneringen etc. liksom allmän arbetsgivaravgift. I ett nytt andra stycke av denna paragraf har tagits in bestämmelser om fördelning av influtna avgifts- och räntebelopp mellan dessa olika ändamål. I detta avseende finns f. n. regler om att ogulden del av arbetsgivaravgift skall anses omfatta avgifter enligt de författningar som anges i 1 § AVGF i samma proportion som sådana avgifter ingår i arbetsgivaravgiften. Vidare gäller att avgiftsbelopp som genom indrivning inflyter visst år skall fördelas mellan avgifter enligt 1 § i samma proportion som avgifterna ingår i summan av de under nästföregående år debiterade slutliga avgifterna (29 § andra stycket och 51 § andra stycket).

Några uttryckliga regler om hur fördelning skall ske av avgiftsbelopp som erläggs i rätt tid enligt utfärdad räkning finns däremot inte. Fördelningen går i praktiken till så att de influtna preliminära avgifterna för visst utgiftsår fördelas på avgifter enligt 1 § i samma proportion som sådana avgifter ingår i summan av de debiterade preliminära avgifterna för samma utgiftsår. De s. k. regleringsavgifterna, dvs. summan av kvarstående avgifter reducerad med summan av överskjutande preliminära avgifter, fördelas på motsvarande sätt i samma proportion som avgifter enligt 1 § ingår i regleringsavgiften, och tillkommande avgift fördelas i samma proportion som avgifter enligt 1 § ingår i summan av de slutliga avgifterna för det utgiftsår som den tillkommande avgiften avser. Fullständiga regler har nu intagits i ett nytt andra stycke. Därvid kan nuvarande fördelningsregler i 29 § och 51 § andra stycket utgå. Bestämmelserna innebär följande.

Erlagda preliminära avgifter skall fördelas mellan olika avgiftsändamål i samma proportion som avgifter enligt 1 § ingår i summan av de för utgiftsåret debiterade preliminära avgifterna. Av administrativa skäl bör liksom f. n. hänsyn inte tas till omdebiteringar av preliminära avgifter som görs efter utgiftsårets utgång. Avgörande bör vara avgiftsdebiteringen under utgiftsåret.

Kvarstående avgifter resp. överskjutande preliminära avgifter skall fördelas i samma proportion som avgifter enligt 1 § ingår i summan av motsvarande slutliga avgifter.

Fördelningen av tillkommande avgifter samt avgiftsbelopp som redovisas till riksförsäkringsverket efter indrivning eller restitueras till arbetsgivare skall ske i samma proportion som avgifter enligt 1 § ingår i summan av debiterade slutliga avgifter. Av administrativa skäl skall därvid fördelningen ske på grundval av sammansättningen av föregående års slutliga avgifter.

De räntor som arbetsgivare har att erlägga — respitränta och anstånds-

ränta — får, som UFU-utredningen anför, betraktas som ersättning för den kredit arbetsgivaren erhållit. Ett motsvarande synsätt bör anläggas på särskild avgift på kvarstående avgift. Såväl särskild avgift som respitränta och anståndsrenta skall därför enligt de föreslagna bestämmelserna gottskrivas de avgiftsmedel som berörs av krediten. På motsvarande sätt belastas de olika avgiftsmedlen av de räntor som betalas ut till arbetsgivare, dvs. ränta på överskjutande preliminär avgift och restitutionsränta.

29 §

Som angivits under 28 § har andra stycket utgått.

31 §

I paragrafen regleras återbetalning av avgift och restitutionsränta. Bestämmelserna i första stycket innebär följande. Har vid den årliga avgiftsdebiteringen överskjutande preliminär avgift inte återbetalats till arbetsgivaren på grund av att beloppet understeg 25 kr. får avrundning inte ske ytterligare en gång om det blir fråga om restitution av avgift. Den avrundning som tidigare kan ha skett måste därför beaktas i restitutionsärendet. Endast om nedsättningen tillsammans med tidigare ej utbetald överskjutande preliminär avgift överstiger 25 kr. skall alltså restitution ske. Har överskjutande preliminär avgift tidigare utbetalts, kan däremot även mindre belopp än 25 kr. restitueras. Motsvarande gäller om arbetsgivaren tidigare påförts kvarstående avgift. Har exempelvis arbetsgivaren påförts 20 kr. i kvarstående avgift (som enligt bestämmelsen i 24 § första stycket sista punkten inte tagits ut) och befinns han därefter ha erlagt 30 kr. för mycket i preliminär avgift, skall enligt reglerna ingen restitution ske, eftersom avvikelsen mellan erlagd avgift och den avgift som slutligen bestämts totalt ej uppgår till 25 kr. Uppgår i exemplet den för mycket erlagda preliminäravgiften till 50 kr., blir resultatet att 30 kr. restitueras. För att undvika återbetalning av bagatellbelopp har satts en lägsta gräns om 5 kr. för belopp som skall återbetalas. Nedsätts en tidigare erlagd kvarstående avgift om 100 kr. till 95 kr., utbetalas alltså mellanskillnaden 5 kr.

På belopp som återbetalas skall arbetsgivaren erhålla ränta, förutsatt att räntebeloppet uppgår till minst 50 kr. Därvid skall den räntesats användas som med tillämpning av 24 a § andra stycket gällde vid tidpunkten för motsvarande årliga avgiftsdebitering.

På preliminärt erlagt belopp skall räntan beräknas från och med andra året efter utgiftsåret och i andra fall från och med månaden efter det avgiftsbeloppet till fullo inbetalats. I bägge fallen räknas räntan t. o. m. den månad under vilken återbetalning sker. Beträffande utgångspunkten för beräkningen av ränta på preliminärt erlagt belopp hänvisas till kommentaren till 26 a §. Har avgift betalats före förfalldagen anses den från räntesynpunkt erlagd under den månad då betalningen skulle ha skett. I det belopp som återbetalas kan ingå särskild avgift eller ränta som

arbetsgivaren tidigare påförts och utgivit. Vid beräkningen av restitutionsränta skall även sådana poster beaktas, vilket framgår av 26 a § första stycket.

32 §

I paragrafen har intagits bestämmelser om avräkning av restförd avgift mot avgift som skall restitueras. Överskjutande preliminär avgift kan också tas i anspråk för betalning av tillkommande avgift som avser det utgiftsåret till vilket den preliminära avgiften hänför sig. Överskjutande preliminär avgift kan vidare hållas inne om handläggning av ärende rörande debitering av tillkommande avgift påbörjats då arbetsgivaren blir berättigad att erhålla överskjutande preliminär avgift.

Enligt gällande lagstiftning har kronofogde rätt att göra utmätning t. ex. för restförd skatt i arbetsgivaravgift som skall återbetalas till arbetsgivare. Detta sker emellertid sällan eftersom kronofogdemyndigheten kan sakna kännedom om återbetalningen. På skattesidan finns däremot i 69 § uppbördskungörelsen (1967:626) en bestämmelse att länsstyrelse skall lämna kronofogdemyndigheten underrättelse om skattskyldig för vilken den preliminära skatten beräknas överstiga den slutliga. En motsvarande bestämmelse om underrättelse har införts i ett sista stycke i denna paragraf.

43 och 44 §§

I såväl 43 och 44 §§ som i rubriken före 43 § har benämningen särskild arbetsgivaravgift tagits bort. Orsaken härtill är att benämningen särskild avgift bör reserveras för sådan avgift som utgår på kvarstående avgift enligt 24 § andra stycket. Ändringarna i övrigt i 43 och 44 §§ innebär en anpassning till den terminologi som kommit till användning i definitionerna i 2 §.

51 §

Angående ändringarna i denna paragraf hänvisas till kommentaren till 28 §.

Övergångsbestämmelserna

Som tidigare nämnts får de nya debiteringsreglerna anses utgöra en förutsättning för de föreslagna reglerna om särskild avgift och räntor. Bestämmelsen i punkt 2 har därför utformats så att särskild avgift eller ränta skall påföras först på arbetsgivares avgift som hänför sig till utgiftsåret 1975. Detta innebär att särskild avgift på kvarstående avgift och ränta på överskjutande preliminär avgift skall påföras först vid den årliga avgiftsdebitering som äger rum i slutet av 1976 och erläggas resp. uppbäras i början av 1977. Respitränta, anståndsränta och restitutions-

ränta får också påföras först på avgift som hänför sig till utgiftsåret 1975.

Regeln i punkt 4 innebär följande. Har arbetsgivaren under år 1975 att erlägga en slutlig avgift som efter avräkning av erlagd preliminär avgift uppgår till t. ex. 9 000 kr. och har han påförts en preliminär avgift för år 1975 på 60 000 kr. äger anståndsregeln tillämpning på honom. Utan särskild övergångsreglering skulle han inbetala den kvarstående avgiften i februari och april med 4 500 kr. vid varje uppbördstillfälle. Dessutom skulle han i envar av månaderna februari, april, juni, augusti, oktober och december betala 10 000 kr. i preliminär avgift. Resultatet skulle alltså bli att han i februari skulle erlägga 14 500 kr., i april 14 500 kr. och i envar av månaderna juni, augusti, oktober och december 10 000 kr. För att under övergångsåret 1975 fördela den totala avgiftsbördan jämnt, stadgas därför att en del av den preliminära avgift som skulle ha erlagts i februari och april i stället skall erläggas under de fyra senare uppbördstillfällena. I exemplet kommer arbetsgivaren att vid ettvar av de sex uppbördstillfällena betala 11 500 kr., varvid under uppbördsterminerna i februari och april 4 500 kr. i kvarstående avgift och 7 000 kr. i preliminär avgift. Vid uppbördstillfällena i juni, augusti, oktober och december avser beloppet 11 500 kr. i sin helhet preliminär avgift.

Hemställen

Under återopande av det anförda hemstället jag att Kungl. Maj:t föreslår riksdagen

att antaga förslaget till lag om ändring i förordningen (1959:552) angående uppbörd av vissa avgifter enligt lagen om allmän försäkring, m. m.

Med bifall till vad föredraganden sålunda med instämmande av statsrådets övriga ledamöter hemställt förordnar Hans Maj:t Konungen att till riksdagen skall avlåtas proposition av den lydelse bilaga till detta protokoll utvisar.

Ur protokollet:
Britta Gyllensten

